

полину колись до неznаного світу  
на палубі встану під білі вітрила  
побачу як піна якусь афродиту  
нову народила

із хвиль фудзіями зринатиме абрис  
або орхідейні суматри принади  
з перлистого гангу рожевий бенарес  
у лотосах шати

та я повернусь дніпре ясної днини  
коли навесні розквітають тернини  
де хвиль твоїх вічність і врода

жалітись усе є ніщо і без втіхи  
при смерті обличчі великим і тихім  
о водо пречистая водо

Переклад: Наталія Бельченко